مفتاح الجنة الصلاة

Cennetin anahtarı namazdır.

40 Hadiste Namaz

DİB YAYINLARI

40 HADİSTE NAMAZ

رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ.

“Dinin başı İslam (Kelime-i şehadet getirerek Allah’a teslim olmak), direği ise namazdır.”

(Tirmizî, Îmân, 8; İbn Hanbel, V, 231)

مَنْ حَافَظَ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ رُكُوعِهِنَّ وَسُجُودِهِنَّ وَوُضُوئِهِنَّ وَمَوَاقِيتِهِنَّ
وَعَلِمَ أَنَّهُنَّ حَقٌّ مِنْ عِنْدِ اللهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ.

"Rükûları, secdeleri, abdestleri ve vakitlerine riayet ederek beş vakit namaz(ı kılmay)a devam eden ve bu beş vakit namazın Allah katından gelen bir emr-i hak olduğunu kabul eden kimse cennete girer."

(İbn Hanbel, IV, 266)

أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ صَلَاتُهُ، فَإِنْ كَانَ أَكْمَلَهَا وَإِلَّا قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ:
أُنْظُرُوا لِعَبْدِى مِنْ تَطَوُّعٍ فَإِنْ وُجِدَ لَهُ تَطَوُّعٌ قَالَ: أَكْمِلُوا بِهِ الْفَرِيضَةَ.

"(Kıyamet günü) kulun ilk hesaba çekileceği şey namazıdır. Eğer bunu tam olarak yapmışsa (ne âlâ!) Ama (farz namazları tamam) değilse Yüce Allah, 'Kulumun nafilelerine bakın.' buyurur. Eğer nafile namazı bulunursa, 'Onunla farzları tamamlayın.' buyurur".

(Nesâî, Salât, 9)

مَا تَوَطَّنَ رَجُلٌ مُسْلِمٌ الْمَسَاجِدَ لِلصَّلَاةِ وَالذِّكْرِ إِلَّا تَبَشْبَشَ اللهُ لَهُ
كَمَا يَتَبَشْبَشُ أَهْلُ الْغَائِبِ بِغَائِبِهِمْ إِذَا قَدِمَ عَلَيْهِمْ.

"Müslüman bir kimse mescitleri namaz ve zikir için kendine yer-yurt edindiğinde, Allah onun bu durumuna, gurbetten dönen kişiye ailesinin sevindiği gibi sevinir."

(İbn Mâce, Mesâcid, 19)

قَالَ اللّٰهُ عَزَّ وجَلَّ: إِنِّى فَرَضْتُ عَلٰى أُمَّتِكَ خَمْسَ صَلَوَاتٍ
وَعَهِدْتُ عِنْدى عَهْدًا أَنَّهُ مَنْ جَاءَ يُحَافِظُ عَلَيْهِنَّ لِوَقْتِهِنَّ
أَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهِنَّ فَلَا عَهْدَ لَهُ عِنْدى.

“ Yüce Allah şöyle buyurdu: ‘Senin ümmetine beş vakit namazı farz kıldım ve onları, vaktinde ve hakkını vererek kılanları cennete koyacağımı kendi katımda vaad ettim. Namazları düzenli kılmayanlar için ise katımda böyle bir vaad yoktur.’ ”

(Ebû Dâvûd, Salât, 9)

مَنْ حَافَظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ وَلَا نَجَاةٌ
وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأُبَيِّ بْنِ خَلَفٍ.

"Namaz, devam eden kimse için kıyamet gününde nur, delil ve kurtuluş sebebi olur.
Namaza devam etmeyenin ise kıyamet günü nuru, delili ve kurtuluşu olmayacak,
o kişi kıyamette Karun, Firavun, Haman ve Übey b. Halef'le beraber olacaktır."

(İbn Hanbel, II, 169)

أَلَا أُحَدِّثُكُمْ بِأَمْرٍ إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ أَدْرَكْتُمْ مَنْ سَبَقَكُمْ وَلَمْ يُدْرِكْكُمْ أَحَدٌ بَعْدَكُمْ،
وَكُنْتُمْ خَيْرَ مَنْ أَنْتُمْ بَيْنَ ظَهْرَانَيْهِ، إِلَّا مَنْ عَمِلَ مِثْلَهُ تُسَبِّحُونَ وَتَحْمَدُونَ،
وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ.

“Size öyle bir şey öğreteceğim ki, siz onu yaptığınız takdirde hem sizi geçenlere yetişeceksiniz hem de arkanızdan size hiç kimse yetişemeyecek. Bu sayede, benzerini yapanlar dışında, içinde bulunduğunuz cemaatin en hayırlıları olacaksınız. (Tavsiyem şudur:) Her namazdan sonra otuz üçer defa ‘sübhânallah’, ‘el-hamdü lillâh’ ve ‘Allahu ekber’ deyiniz.” buyurmuştur.

(Buhârî, Ezân, 155)

مَا مِنِ امْرِئٍ مُسْلِمٍ تَحْضُرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ، فَيُحْسِنُ وُضُوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا
إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ مَا لَمْ يُؤْتِ كَبِيرَةً وَذٰلِكَ الدَّهْرَ كُلَّهُ.

"Bir Müslüman, vakti geldiğinde güzelce abdest alıp, kendisini Allah'a vererek rükû (ve secdesiyle) farz namazı kıldığında, -büyük günah işlemedikçe- bu onun önceki günahlarına kefaret olur. Bu, her zaman için böyledir."

(Müslim, Tahâret, 7)

لَا يَتَوَضَّأُ رَجُلٌ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهُ، وَيُصَلِّ الصَّلَاةَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ
وَبَيْنَ الصَّلَاةِ حَتَّى يُصَلِّيَهَا.

"Bir kimse abdest alır ve güzelce abdest almaya özen gösterir, ardından da namaz kılarsa, bu abdestle namaz arasında işlediği (günahlar) o namazı kılıncaya kadar mutlaka bağışlanır."

(Buhârî, Vudû', 24; Müslim, Tahâret, 5)

اَلصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ تُغْشَ الْكَبَائِرُ.

"Büyük günah işlenmedikçe beş vakit namaz ve iki cuma, aralarındaki günahlara kefarettir."

(Müslim, Tahâret, 14)

إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى يُنَاجِي رَبَّهُ ...

"Muhakkak ki sizden biri namaz kılarken (aslında) Rabbiyle özel olarak konuşmaktadır..."

(Buhârî, Salât, 36)

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ.

"Kulun Rabbine en yakın olduğu (an) secde hâlidir.
Öyleyse (secdede iken) çokça dua ediniz."

(Müslim, Salât, 215)

لَا يَزَالُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ مُقْبِلًا عَلَى الْعَبْدِ وَهُوَ فِى صَلَاتِهِ مَا لَمْ يَلْتَفِتْ،
فَإِذَا الْتَفَتَ انْصَرَفَ عَنْهُ.

“Kul, namazında etrafıyla ilgilenmediği sürece, Yüce Allah kuluna yönelir. Kul namazında etrafıyla ilgilenmeye başladığında, Allah da ondan yüz çevirir.”

(Ebû Dâvûd, Salât, 160-161)

إِنَّ هٰذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ، إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ.

"Namazda insan sözü konuşmak uygun olmaz.
Namazda ancak tesbih ve tekbir getirilir ve Kur'an okunur."

(Müslim, Mesâcid, 33)

إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ، فَإِنَّ اللّٰهَ تَعَالَى يَقُولُ:
إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ ...

"Bir kişinin sürekli mescide gittiğini görürseniz onun imanına şahit olun! Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurur: 'Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve âhiret gününe inanan, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder...' "

(Tirmizî, Îmân, 8; İbn Mâce, Mesâcid, 19)

حِينَ يَخْرُجُ الرَّجُلُ مِنْ بَيْتِهِ إِلَى مَسْجِدِهِ، فَرِجْلٌ تُكْتَبُ حَسَنَةٌ وَرِجْلٌ تَمْحُو سَيِّئَةٌ.

“Bir kimse mescide gitme niyetiyle evinden çıktığında, attığı bir adımla kendisine bir sevap yazılır, diğer adımıyla bir günahı silinir.”

(Nesâî, Mesâcid, 14; İbn Hanbel, II, 320)

“مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللهُ لَهُ نُزُلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ.

“Her kim sabah akşam mescide giderse, her sabah ve akşam gidişinde Allah ona cennette bir yer hazırlar.”

(Buhârî, Ezân, 37; Müslim, Mesâcid, 285)

جُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا أَيْنَمَا أَدْرَكَ رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي الصَّلَاةَ صَلَّى.

“Yeryüzü (toprak) benim için mescit ve temiz kılınmıştır. Ümmetimden kim nerede namaz vaktine ulaşırsa hemen orada namazını kılabilir.”

(Nesâî, Mesâcid, 42)

مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ.

“Namazın anahtarı temizliktir. Başlangıcı tekbir, bitimi ise selâmdır.”

(Ebû Dâvûd, Tahâret, 31)

مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ الصَّلَاةُ، وَمِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْوُضُوءُ.

“Cennetin anahtarı namaz, namazın anahtarı ise abdesttir.”

(Tirmizî, Tahâret, 1)

... صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِى أُصَلِّى.

"... Benim nasıl namaz kıldığımı gördüyseniz siz de öyle namaz kılın."

(Buhârî, Ezân, 18)

لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ.

"Fâtiha'yı okumayanın namazı yoktur."

(Buhârî, Ezân, 95)

إِذَا أَيقَظَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّيَا أَوْ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ جَمِيعًا
كُتِبَا فِي الذَّاكِرِينَ وَالذَّاكِرَاتِ.

"Bir kimse geceleyin hanımını uyandırır da ikisi de namaz kılarsa veya birlikte iki rekât namaz kılarlarsa zâkirîn ve zâkirâtın (Allah'ı çokça anan erkekler ve hanımların) arasına yazılırlar."

(Ebû Dâvûd, Tatavvu', 18)

مَنْ صَلّٰى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِى ذِمَّةِ اللّٰهِ.

“Her kim sabah namazını kılarsa, o kimse Allah’ın koruması altındadır.”

(Müslim, Mesâcid, 262)

رَكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا.

“Sabah namazının iki rekât sünneti, dünyâdan ve dünyâdaki her şeyden daha hayırlıdır.”

(Müslim, Salâtü’l Müsâfirîn, 96)

إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَمَدَّكُمْ بِصَلَاةٍ، وَهِيَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ، وَهِيَ الْوِتْرُ، فَجَعَلَهَا لَكُمْ فِيمَا بَيْنَ الْعِشَاءِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ.

"Allah size bir namaz ihsan etti. O namaz, sizin için kızıl develerden daha hayırlıdır. O, vitirdir. Onu sizin için yatsı ile fecrin doğuşu (sabah namazı vaktinin girişi) arasına koydu."

(Ebû Dâvûd, Tefrî'u Ebvâbi'l-Vitr, 1)

مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَهَاوُنًا بِهَا طُبِعَ عَلٰى قَلْبِهِ.

“Her kim önemsemediğinden dolayı cuma namazını üç defa terk ederse kalbi mühürlenir.”

(İbn Mâce, İkâmet, 93)

لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِى النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا
إِلَّا أَنْ يَسْتَهِمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهَمُوا ...

"İnsanlar ezandaki ve birinci saftaki (sevabı) bilselerdi, ezan okumak ve birinci safta yer almak için aralarında kura çekmekten başka bir yol bulamazlar ve (sonunda) kura çekerlerdi..."

(Buhârî, Ezân, 9; Müslim, Salât, 129)

صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةَ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً.

"Cemaatle kılınan namaz, tek başına kılınan namazdan yirmi yedi kat daha faziletlidir."

(Buhârî, Ezân, 30; Müslim, Mesâcid, 249)

إِنِّى لَأَقُومُ فِى الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أُطَوِّلَ فِيهَا، فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ فِى صَلَاتِى، كَرَاهِيَةَ أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ.

“Bazen uzun (bir kıraat ile) kıldırmak niyetiyle namaza dururum da bir çocuğun ağlamasını işitir ve annesine sıkıntı vermek istemediğim için namazımı kısa tutarım.”

(Buhârî, Ezân, 65)

أَسْوَأُ السَّرِقَةِ الَّذِى يَسْرِقُ صَلَاتَهُ.

“En kötü hırsızlık namazdan çalmadır.”

(Muvatta’, Kasru’s-Salât, 23)

مَنْ فَاتَتْهُ الصَّلَاةُ فَكَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلَهُ وَمَالَهُ.

“(Farz) namazını (bilerek) geçiren kimse, ailesini ve malını kaybetmiş gibidir.”

(İbn Hanbel, V, 429)

مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذٰلِكَ ...

“Kim bir namazı unutursa onu hatırladığında kılsın. Zira onun kefareti ancak budur ...”

(Buhârî, Mevâkîtü’s-Salât, 37; Müslim, Mesâcid, 314)

اَلَّذِى تَفُوتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلَهُ وَمَالَهُ.

“İkindi namazını kaçıran kimse, sanki ailesini ve malını yitirmiş gibidir.”

(Buhârî, Mevâkîtü’s-Salât, 14; Müslim, Mesâcid, 200)

أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟

قَالَ: الصَّلَاةُ لِوَقْتِهَا.

“Bir adam Hz. Peygamber’e (s.a.s.), ‘Amellerin / İbadetlerin en faziletlisi hangisidir?’ diye sordu. Peygamber Efendimiz, ‘Vaktinde kılınan namazdır.’ buyurdu.”

(Buhârî, Tevhîd, 48)

أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ، يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا،
مَا تَقُولُ ذٰلِكَ يُبْقِى مِنْ دَرَنِهِ؟ قَالُوا: لَا يُبْقِى مِنْ دَرَنِهِ شَيْئًا.
قَالَ: فَذٰلِكَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ، يَمْحُو اللهُ بِهَا الْخَطَايَا.

"Birinizin kapısının önünden bir nehir geçse ve onda her gün beş defa yıkansa, bu o kimsenin kirinden bir şey bırakır mı, ne dersiniz?" Sahâbîler, "Onun kirinden hiçbir şey bırakmaz." demişler, bunun üzerine Resûlullah, "İşte beş vakit namaz da böyledir! Allah onlarla günahları yok eder." buyurmuştur.

(Buhârî, Mevâkîtü's-Salât, 6)

مَنْ فَارَقَ الدُّنْيَا عَلَى الْإِخْلَاصِ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَعِبَادَتِهِ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، مَاتَ وَاللَّهُ عَنْهُ رَاضٍ.

"Kim hiçbir ortağı olmayan, tek olan Allah'a ihlâsla ibadet ederek, namazı dosdoğru kılarak, zekâtı vererek dünyadan ayrılırsa, Allah kendisinden razı olduğu hâlde ölmüş olur."

(İbn Mâce, Sünnet, 9)

أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّى،
وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتَ زَيْنَبَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَلأَبِى الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ، فَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا وَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا.

Resûlullah (s.a.s.), kızı Zeyneb ile Ebu'l-Âs b. Rebî'den olan (kız torunu) Ümâme kucağında olduğu hâlde namaz kılardı. Ayağa kalktığı zaman onu kucağına alır, secdeye vardığında bırakırdı.

(Müslim, Mesâcid, 41; Buhârî, Salât, 106)

... صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلٰى جَنْبٍ.

"... Namazı ayakta kıl, buna gücün yetmezse oturarak kıl,
buna da gücün yetmezse yan üstü yatarak kıl."

(Buhârî, Taksîru's-Salât, 19)

... اَلصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ ...

“...Namaz bir nurdur, sadaka bir burhandır, sabır bir ışıktır...”

(Müslim, Tahâret, 1)